

Quintum

Preceptū

iiiij. de ira. **C**ū de Ira differer; adō
lescentul⁹ p̄tius in eū oſpuit
Interrogatus wro an irascere
tur cōtra illū: ait. nō irasco sed
dubito an irasci oporteat. **S**i
de platone dicitur ut dic̄. vale.
rūis libro primo. Cum aduer
sus serui delictū w̄ h̄ment⁹ ex
arſiſſet. ponere illū statū tunicā.
q̄ p̄bere ſcapulas w̄rberib⁹ tuſ
ſit ſua manu ip̄m cesur⁹. poſt
modum intelligens ſe irasci. nā
i alto manu fuſpenſa. q̄ſit⁹ ē a
ſponsiſpo amico ſuo quid age
ret. Exigo inquit penas ab ho
mine iracundo. oblitus q̄ iam
ſerui. quia alium quem počius
caſtigāet inuenērat abſtulit ſi
bi in ſeruum poſteſtatē. **T**u
inqt ſpōſiſpe iſtū w̄rbea. nolo
ut fit ille me⁹ ptāte. id ē i mea
qui in ſua non eſt. Racone ec.
generali pſata patēt ſm tho. i.
2. q. xlvi. **Q**uia quāuis homo
fit animal māuetū cōſideātis i
generali racone recta. q̄ tpatiſ
fima huana cōplexione. tñ cō
ſiderata colera homis magis de
facili inflamātur multi ad iram.
q̄ ad cōcupiſcētiā vel alia paſ
ſionem. a etiā q̄ ira eſt paſſio
x̄lhemētissima.

Capitulū q̄rtū. v. p̄cepti
S Eptiā filia ire pot̄ poi
maledictō. que ſepe ex
ira orit. **D**e quo vi
cō tractat ut ſequitur tho. 2. 2.

Capitulū

Quartū

q. lxxvij. **E**t enī ſm eū male
dicere imp̄ecando. impando. a
optando p̄nuntiare contrā alii
malū. a ſub racōne malī. a nō
ad emendaconē alteri⁹. ſi ſolū
in malum eius. optare aut a i
peio mouē ad malum alterius
ſub racōne malī. ſm ſe r̄pugnat
caritati. **Q**uia debem⁹ diligere
primū w̄lēdo bonū ip̄ius. Et
ido ſm gen⁹. ſuū ē p̄cēm mōz
le. **V**n. i. cor. vi. neq̄ maledicā.
neq̄ raptoreſ regnū dei poſſide
būt. **E**t ē hmōi maledictio tñ
to grauius peccatū. q̄nto male
dicit q̄s pſoē quā magis ama
re a reuereri deberz. **V**n leuić.
xx. **Q**ui maledixerit p̄i. a m̄i.
morte moriatur. Subdit tho.
Contingit tñ v̄bū maledictō
nis prolatum p̄cēm eſſe v̄ma
le. vel propter puitatem malī
quod quis altei maledicendo
imp̄ecatur. vel etiam ppter af
fectum eius qui pſert verba
maledictōis cum ſc; ex leui mo
tu vel ex ludo vel ſurrep̄cōe ali
qua talia verba pſert peccata
enī verborum maxime ex af
fectu penſatur. **D**ictum eſt b
autem notāter in descriptione
maledictōis. ſub racōne ma
li. q̄ ſolum in malū eius cui ma
ledicitur. **Q**uia ſi quis imp̄e
cetur. imp̄et. aut optet malum
alicui ſub racōne boni: ſic eſt li
cītum. nec p̄prie maledictō eſt.

Preceptū

Quatu

eo q̄ intēncō p̄ncipalīs nō fer-
tur ī malū illius h̄m bonum.
Contingit enim optare malū
alicui s̄b racōne duplicitis boni.
q̄nq; s̄b racōe iusti. a sic iudex
iuste maledicit illū cui p̄cipit
iustum penā īferri. **D**ic etiā
eccl̄ia maledicit anathematisā
dō. q̄nq; sub racōe vtilis opta-
tur malum. ut q̄n quis optat
aliquē p̄cōre; pati egritudinē;
vel simile. ut melior efficiatur.
vel a p̄secuōe honor deficat:
Et q̄uis maledicere bene pos-
sit fieri h̄m p̄dicta. tamen crea-
turis irraconalib⁹ h̄ies regu-
larit nō dñt maledicere. tū. q̄
illō omūt fit ex irraconabili q̄
dam ira. tū. q̄ solet īdiscrete
fieri ī malum hoīm quoꝝ sūt
Tamē ut tho. ibidē dicit **M**a-
ledicere reb⁹ irraconalib⁹ ī q̄
tū creature sunt dei. ē peccatū
blasphemie. **M**aledicere autē
eis h̄m se cōsideratis ē otiosū et
vanū. q̄ p̄ se quēs illicitū ymo
maledicere est adeo illicitum.
ut etiā dyabolo fieri nō debeat.
vnde puer. xxij. dū maledicit
impi⁹ dyabolu. maledicit ipē
aīaz suā. id ē maledicto culpe q̄
pene se subicit q̄ cum dyabolu
fit natura bonus. p̄cēm est sal-
tem ut sic ei malū optare. vnde
btūs iudas ī canonica sua di-
cit. **C**ū mchahel archangel⁹
cū dyabolo disputans altrīca.

Capitulū

Quatu

retur de moy si corpe non ē au-
sus īferre iudicū blasphemie.
scd dixit imperet tibi dñs. vbi
glō. **D**iligenter ītuendū est.
q̄ si mchahel archāgel⁹ dyab-
olo sibi aduersanti blasphem-
iā dicere noluit. h̄ modesto
h̄mōe ī coercuit: q̄t magis
h̄mīb⁹ oīs blasphemā est
cavenda. q̄uis enim ī volū-
tate malus sit demontamē na-
tura bonus est. **A**d cāuend⁹
aut̄ vītū maledictiōis monē
dñt exempla sacre scripture q̄
bonor xpianor **N**ā xp̄s cum
malediceretur sp̄. ī cruce. nō
maledicebat. i. pe. ii. **P**aul⁹ eti-
am dicit. i. cor. iii. **M**aledici-
mur. a benedicim⁹. **E**t petr⁹. i.
pe. ii. **E**lon reddētes malum
p malo. nec maledictū p ma-
ledicto. **E**xēpla etiā xpianorū
bonor ad idem sūt que ostē-
dunt q̄ īterdū maledicentes
sive iūti sive volentes ī
malum eorū exaudiūtir. vnde
greg. iii. dyal. refert q̄ cū sim-
plex a sanctissim⁹ florenti⁹ pro
pastore h̄eret v̄sum ouiculas
pascētē. discipuli quatuor eu-
nisdā sancti patris qui diceba-
tur eutitius. v̄sfū ī campo oc-
culte occiderūt. de quo cū flore-
tius valde tristaretur. eutitius
flentem fratrem velit cōsolari
Cui florēt⁹ **S**p̄ro ī oīpotē-
tem deum q̄ ī hac vita ante

Quintum

Preceptū

oculos hominum vindictā ac
cipient qui innoxium virtutem
occiderūt. Statim autem qua-
tuor rei discipuli elephanṭio
morbō percussi membris putre-
scētibus interierunt. Unde
omni tempore florent⁹ flebat.
se homicidam proclamās. Itē
ibidem refert greg⁹. q̄ cum fa-
mulus cuiusdā stephani pre-
sbiteri. negligenter ei seruir;
clāmant presbiter yem dy-
bole discaltia me famulo sic lo-
quens. statim autem demō af-
fuit a corrigie sume caligarū
se soluerūt: m̄ signum demoni
ace huitutis. Ex quo patet dī-
cit greg⁹. dyabolū p̄mptissimū
esse in maledictōib; ad puniē-
dum. Simile in quarto refert
de romano filiu quīquēz nu-
triente. qui mox blasphemare
cōsueuerat cum ei aliquid resi-
sterz. vñ in pris sinu pestilētia
laborās. simile ad apparētiā de-
monis fatēs necat⁹ est. Sic ce-
sari⁹ in dyalogo suo dis. v. re-
fert q̄ vir qdā motus ira con-
vixorem ei ait. vade dyabole.
mox aut illa p auricula; demo-
nē intrare sentēs furiebat. Cū
qdā scūs abb as sup caput ei⁹
leger; euāgeliū sup egros ma-
n⁹ imponent. Illa terribilissē
clamabat. Et cū demoni impa-
ri ut exirz. Ille respōdit. nō dū
vult altissim⁹. poste a tñ mos

Capitulū

Quartū

q̄o demon ītraueāt ipsa pa-
tefecit. Itē quidā iratus dixit
filio suo vade dyabole. quem
mordemō rapuit. nec vnḡco
paruit. Item puella q̄nquemē
cum lac comedēr; pater ei ira-
tus ait dyabolū comedas in
ventrem tuū. mox aut exata
est puella v̄sq; ad maturā etā-
tē. In qua cū limina apostolo-
rū petri ⁊ pauli visitar; libera-
ta est. S; ante a demō in ea ait.
me egresso. hec nūq̄ post hāc
vitam senciet aliud purgato-
rium. Ite Cesarius. Sic vice
simoprimo de ciuitate dei re-
fert Augustin⁹ de vidua nobī-
li a diuite habente septem fili-
os. a tres femellas eis maledi-
cente. Oēs aut statim tremore
omnium membrorum terribi-
liter sunt percussi. ⁊ ciuium su-
orum oculos verentes in orbe
dispergi sunt. omnibus specta-
culum facti miserum. Et si nun-
q̄ maledicētis opcio īplere-
tur. tamen semper ille qui ma-
ledicit. scipsum p̄mo maledi-
cit. ut verificetur illud gen. vi.
testimolepto quo v̄saac de ia-
cob ait. Qui tibi maledixerit.
sit ille maledictus. ¶ Tertio d
principalit̄ vidēdū est dere-
medīs ire. Sūt aut quedam
remedia contra iram propriā.
quedam contra alienam. Re-
media ire proprie sunt noue;

Præceptū

Quintum

Primum est radice ire euellere. quod est amor sui morum. quod suo.
Ru*Qui ei ardenter diligat morum
diate se. amicos. filios. tēpalia. quod hōres. statim credit sibi iuram illatam esse. vel se punitēdi. ut dicit Arist. n. rethorice.*
Vnde eccl. xxvii. sicut ligna filiae. sic ignis ex ardore scit. et sicut virtutem hois. sic iracundia illi erit. et secundum sicutbam suam exalabit iram suam. Secundum ē silentium. Nam natura ire est. ut plata magis ferueat. vñ puer. xvi. **R**ui ipsoit stulto silētum. iras mitigat. vñ scūs pater Isaac reḡsus. **C**ur demones eū tātū timerent. Resūdit. exquo factus sum monachus. statim apud me ut iracundia ext̄ guttur meum non procederet. Et ps. Pohui or meo custodiā. tu ossiter; pccator adūsi me.

Tertiū remedū ē exempla patiētiū inspicere. principalissime xpisti passionē. de quo greg. dicit Si passio denī ad memoriā reuocetur. nihil adeo dūrū est. quod non equo animo toleretur. i. cuius figura numer. xxi. **F**ilij isti lehi a serpentib; ignis. insperato serpente eneo. id ē xpist crucifixo sanati sunt. ad idem valent exempla Job. Exemplū etiā illius mulieis nobis de quod refert cassian9 in colla. patru que petiuit viduam iracundis.

Capitulū

Quartū

simam ī qua patiētiā disceret. **T**alib9 ei exemplis. velut operatio clipeo aīa muniri potest Quātū est cogitare quō deū se propriis malis ostēpsim9. vel propriis pendimus. et quod indigem9 etiam ī propriis defectib; a primis supportai. vnde greg. v. moā. **E**st aliis seruāde māfuetudis modus ut cū alienos excessus ospicim9: non qb9 excessimus delicta cogitemus. Considerata qui proprie iſfirmatas propria. peccata nobis excusat aliena. patienter namqz iniuriam illatā tolerat. quod pie meminit quod fortasse adhuc habeat ī quo debeat ipso tolerari. Ideo tā faciliter quidā irascitur. quod proprios defect9 qb9 a deo. vel primo supportātur non agnoscunt. vñ puer. ix. hō indigens. misericors est. **S**eneca regū amicos ī diuimus: illi oblii si*ſ*fimitatis alienae deficiunt quod iniuriam accepint. **Q**uintū fac remedū ē consolatō deme ordinationis. Nullū enim malū nobis potest inferri nisi diuina ordinareōne: quod maximū debet ē fidelibz. Deus ei est velut medicus fidelissimus. qui aquā tribulationis cuiqz propriatur: secundum si*ſ*fimitatis erigētiā. ps. Statutuit aquas quasi ī vtre. sc; de celo eā dispersans filijs. vnde n. cor. x. **F**idelis deus. qui non

Quintum

Preceptū

pacietur ws temptari supra id
quod potestis h̄ satiet etiā cū
temptacōne pūetū ut possitis
fūstmere. hanc racōne; assīgt
xps petro Joh. xviiij. Calicem
quem dedit mihi pater nō vñ
ut bibam illū. Sime quo nec
filij zebdei pñt sedere ad dextrā
a simstrā in regno. potestis in
qt xps bibere calicē quem ego
bibitur? su. Math. xx. de 9 est
velut pater pñssim q̄ filiū quē
diligit castigat Apoc. iii. ego
quos amo. aguo. a castigo ne
vic; h̄m apłm sim? adulterini
filij. Si inq̄t ext̄ disciplinam
estis cuiq̄ pticipes facti sūt oē.
ergo adulteri i nō filij estis. lx
br. xij. de 9 etiā est velut mī mi
sericordissimā q̄ lic; castig; filio
lūtū non sup̄ modū. Nā ysa.
·xlj. Nunq̄t obliuisci pōt ma
ter infantem suū ut nō miserea
tur filio vtei sui. Et si illa obli
ta fueit: ego tñ non obliuiscar
tui. Sextū est cōsideracō vtili
tatis iphiq̄ tribulacōis. nā vexa
tores nostri sūt sicut apes que
lic; pungant: tñ diliguntur q̄
mellificat. Sic im̄mici licet ro
dant: tñ penā p̄ pecāis minuūt.
prudētes fatūt. decorāt patien
tiā. augent hic meritū. i in ce
lo premū ps. Circumdederūt
me sc̄i; im̄mici dicit xpus. sicut
apes a exaserūt sicut ignis in
spīmis. Septimū est cōsideracō

Capitulū

Quartū

nre impotētie. Sūt enim qdā
qui recūdātur si non tribu
lates eos v̄lbo v̄l facto ledūt
S; sciat homo etiam minimis
op̄tere pcere. Vñ Aug9. h̄
tbi coniūtiū dicit. a tumes et
iratus es. pulicib; resistē si po
tes ut dormias. O etiū ē p̄ce
re a misereri insano. nā iratus
aliquē ipugnās. racōne ī pte
v̄l in toto nō vtitur. q̄ sic cec9
ē stultus. a quodāmō insano
q̄b; naturalit clemētes sumus
Vñ pū. xij. qui īmpatiēs est.
exaltat stulticia; suā. Nonum
est p̄nia cōsideracō oīm malo
rū que sibi possent īferri. vnde
greg. v. mōra. mēs sollicita an
teq̄ qdlib; agere īcipiat om
nes sibi q̄s pati putat cōtueli
as pponat. qtūs sūi redēptois
pbra cogitās cōn adūsalē pre
paret Rue mīmī remētia tñto
forcōr excipit: qñt se cautius
ex p̄scia armavit. Qui v̄ro ī
pñid; ab aduersitate dep̄hdi
tur q̄si ab hoste dormēs mœi
tur. h̄c ī media sūt ire p̄pe. S;
pñcipaliter mōcādū est i oī
bus auxiliū dīne gr̄e. sine q̄ m̄
hil possum? Remēdia aut cō
tr̄ alienā irā sūt tria. Prīmū est
mollis respōsio. h̄c est mirabile
naturale vñūybi molle frāgit
durū. Vnde puer. xv. respon
sio mollis frangit iram. Exem
plū i vitaspatrū vbi dis̄pul?

Quatum Preceptum

macharii eū p̄cedes ait ad sa-
cerdotē y dolorz ligna portan-
tē Quo vadis demon. q̄iratus
vulnerauit grauit̄ discipulū
Cū autē macharius supuē-
ens sacerdoti diceret. Salue-
ris laborator hoc wrbo lemīt⁹
p̄ macharii cōfusus est in mo-
nachū. vñ cā vulneācōis red-
dita. vulneratū ambo i mona-
steriū portauert. hō ei iratus ē
velut olla buliēs. cui aqua fri-
gida supfundenda est vnde
puer. xv. Os fatuoz ebūlit
stulticiā. Secūdū remedū ē
silentiū. verba enī sūt velut li-
gna. si saltem sūt verba irato
displicibilia. h̄ad extīguēdū
igne oport̄; materiā lignoz
imm̄nuere. vñ. ecc. ix. Nō lit-
ges cū hoīe litigiosoz q̄ nō stru-
es in ignem illūs ligna. Se-
curius ergo es̄ h̄ interd ab ira-
to recedere. qui nollet cōburi-
sicut q̄ ab igne hō. xij. nō w̄
defendētes k̄m. h̄ date locū ire
Tercū remedū est bñficiū
Bñficia enī irato impensa sūt
wlut carbones igniti. valētes
p̄ caritate p̄xim. Ideo puer.
xxv. Si esurierit mīmicus tu-
us ciba illū. Si fiterit da illi
aquā bibere. prunas enī ogre-
gab sup caput ei⁹. et dñs red-
det tibi.

D Capitulū Rūtū
mū ē cā hoīidij. de q̄

Capitulū Rūtū

Job. v. puulū occidit mīuidia
Trīa sunt p̄ncipaliter viden-
da Primo qđ sit Secūdo quā
te noceat Tercō de remedīs
Q̄ Rūtū ad p̄mū. Inuidia di-
cit btūs aug⁹. ē odiū felicita-
tis alienē. Dām. li. ij. dicit q̄ ē
tristitia de alienis bonis. Et s̄
mīuidia q̄ nō p̄t videre bona
alioz Vñ ambro. li. de officiis.
Inuidus bono torquetur alie-
no. null⁹ aut̄ p̄t videre equa-
nūm̄ter ill̄s de quo torqueatur
Pro cui⁹ mīllectu nōndum
h̄m th. 2. 2. q. xxxvi. q̄ mīuidia
ē tristitia de alieno bono mīq̄
tū q̄s aliū excedit in bono ap-
parēti. p̄cipue de quo est glo-
ria wl m̄ quo hoīes appetunt
hoīari q̄ in opīmōe eē Inq̄tū
alienū bonū dñm̄nuere videt
apriā excellentiā. vñ greg. xx.
xi. mōr. Inuidia ex iām glo-
ria wl ex supbia nascitur Qd
sic p̄. Nā cu supbus māniter
gloiosus appetit sup alios ex-
cellere q̄ magnus apparere q̄
ognoscit in alio aliquo bonū.
tunc timet q̄ in hoc ipſū alter
excellat wl fibi equetur. q̄ tūc
tristatur mīq̄tum hoc minuit
gloriam suā q̄ excellentiā quā
h̄ret in opīmōe hoīim Ex hoc
enī q̄ aliū in aliquo bono si-
bi eq̄tur. aut eu excedit ip̄e mi-
n̄ glorioſus estimatur: quia
tūc nō sup alios ip̄e excellēs